

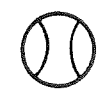
Sv 81
nr 554

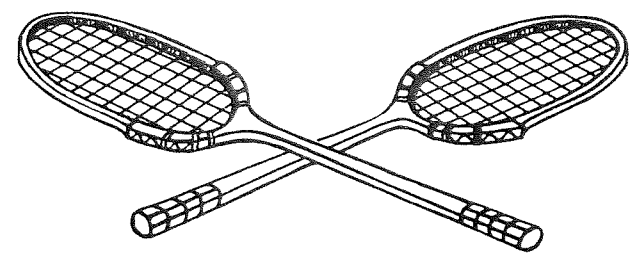
Köpen, 70

**STOCKHOLMS
TENNISFÖRBUND**

40 ÅR

1941 — 1981

SPARA SÅ MYCKET DU KAN PÅ SKATTEFOND- KONTO

Du kan minska din skatt med 2.160:-
Du får spara upp till 600:-/mån
Du får hela värdeökningen skattefritt

 Skandinaviska Enskilda Banken

Kungl. biblioteket, Stockholm

Vad kan förbundet göra för tennissportens utveckling i distriktet?

Av Sven Swarting

Ordförande i Stockholms Tennisförbund

Under de 40 år som Stockholms Tennisförbund existerat har tennissporten utvecklats på ett sätt som inte har någon motsvarighet inom andra stora idrotter. Detta gäller såväl bredd som topp. Det räcker med att erinra om att klubbarna inom distriktet nu har över 20.000 medlemmar och att en av dessa utvecklats till Sveriges och kanske även världens främste idrottsman genom tiderna.

Redan när Förbundet startade sin verksamhet under Bengt Ahlboms eminenta ledning hade man en klar uppfattning om vad som behövdes för att utveckla tennisen till en folksport med en lämplig blandning av motions- och tävlingsspel.

Satsning på utbildning av ledare och funktionärer liksom träning av juniorer skapade förutsättningar för såväl kvalitativ som kvantitativ expansion. Framställandet av en propagandafilm som sågs av bortåt en halv miljon människor och startandet av Tennistidningen innebar en marknadsföring av modernt snitt av tennissporten inom distriktet. Förbundets insatser för anläggandet av ett stort antal nya banor för inomhus- och utomhusspel bidrog i hög grad till den enorma utvecklingen under 60- och 70-talen.

Självfallet är arbetet inom klubbarna av avgörande betydelse för tennissportens utveckling. Förbundet kan dock — i framtiden liksom under de gångna åren — tjäna klubbarna och deras medlemmar genom kompletterande och samordnande insatser. Med tanke på den allt kärvare ekonomiska situationen för samhället och enskilda gäller det mer än någonsin att prioritera Förbundets insatser. För egen del vill jag ange några exempel

på arbetsuppgifter som jag tror att vi måste särskilt inrikta oss på.

- Satsning på utbildnings- och ungdomsverksamheten är nödvändig för en fortsatt positiv utveckling av tennisporten.
- I samråd med landstinget och kommunerna bör en plan utarbetas för att ersätta alla plasthallar med välisolerade anläggningar.
- Liksom hittills bör distriktet vara ledande när det gäller stimulerandet av damtennis.
- Ansträngningar bör göras för att handikappade ska få möjlighet att njuta av tennispelet.
- Fortsatt kraftigt engagemang i Stockholm Open som kanske mer än något annat stimulerar elitennis inom distriktet.
- När det gäller lovande juniorer är det angeläget att verka för att de skaffar sig en tillfredsställande teoretisk utbildning eller yrkesutbildning innan de söker sin lycka som proffsspelare.
- Av en rad orsaker är det viktigt att våra kontakter med landsting, kommuner och företag fördjupas.

Jag är övertygad om att tennisporten inom vårt distrikt kommer att som hittills utvecklas framgångsrikt i alla avseenden. Det enorma jobb — idellet och oavlönat — som utförs av klubbarnas medlemmar, förbundets synnerligen kompetenta och verksamma kommittéer samt vårt skickliga och effektiva kansli är en garanti så god som någon för detta.

Skriften sammanställd av Tor Lövén
Layout: Lennart Törnö
Tryck: Avebe-industrierna, Stockholm

FÖRETAGENS FRÄMSTA SUPPORTER:

- 0 – 15 Handelskammaren är ingen myndighet
- 15 – 15 Handelskammaren är en förening
- 30 – 15 Stora och små företag är medlemmar
- 40 – 15 Medlem har fördelar
- 40 – 30 Är ditt företag medlem?

STOCKHOLMS HANDELSKAMMARE

Ring 08-23 12 00 och prata medlemskap
med Tell Hermanson

Hur Stockholms Tennisförbund kom till?

Av Bengt Ahlbom

Stockholms Tennisförbunds förste ordförande

Ja, det var väl en alltmer pockande nödvändighet, som framtvang det. Stockholm hade ju fem storklubbar som bedrev tennis: Kungliga, Salk, TSK, AIK och Hellas och dessutom fanns det livaktiga klubbar i Djursholm, Lidingö och Råsunda.

Men när det gällde till exempel att få till stånd serieverksamhet så fanns inget administrativt organ. Något som kunde föra stockholmstennisens talan i gemensamma angelägenheter över huvud taget.

Jag hade strax före kriget kommit tillbaka till Stockholm och Stockholms-Tidningen efter en utflykt till Handelstidningskoncernen i Göteborg. Hade varit verksam i GLTK:s styrelse och blev nu ledare i TSK samtidigt som jag blev invald i Svenska Tennisförbundets styrelse. Det var 1941. Som aktiv spelare blev jag nära bekant med klubbkompisen Sture Låftman och AIK-aren Sture Cederroth, båda framstående också på ledarsidan. Vi tre inbjöd övriga klubbar att ställa upp och bilda förbund och fick bra gensvar. På konstituerade sammanträde valdes jag till ordförande, Låftman till sekreterare och Thore Ljungberg från Djursholm till skattmästare. Sture Cederroth, även kallad "Samarinprinsen", blev vill jag minnas vice ordförande. Övriga i styrelsen var teleingenjören Thore Magnusson från Nynäshamn, den tirolige och lite udda Gösta Höglund från Råsunda, som mest sysslat med bowling, byggexperten Olle Sturén från Salk och så Klas Skogholm, Mälarhöjden, representant för de nya "små" i tennisfamiljen.

Det var en allsidigt sammansatt styrelse, där alla var uppslagsrika och entusiastiska. Vi skaffade oss genast PR genom att in-

stifta en guldmedalj som överräcktes till Mr. G. av styrelsen in corpore, uppställd på parad utanför Tennisstadion. Seriemaskineri sattes igång illa kvickt, och på sommaren ordnade vi ett träningsläger i Hålland i Jämtland med bl.a. Mats Carlgren som instruktör. Sture Cederroth gjorde nog den allra betydelsefullaste insatsen när han ordnade inspelningen av propagandafilmen "Kungasport — folksport", som visades som förspel på alla landets biografier och sågs av uppskattningsvis 400.000 personer.

Sture Låftman var festarrangören par préférence. I krigstider, fattiga på nöjen, ordnade han i Kungliga Hallen balen "Rytmer i vitt" med diverse attraktioner och skådespelerskan Julie Bernby som värdinna.

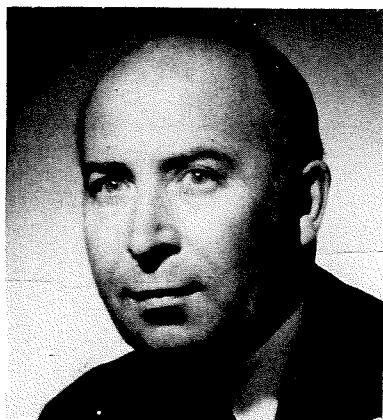
Så ordnade vi spel på asfalt på skolgårdarna och mycket annat. Ja, det var en härlig pionjärtid. Förbundet tillväxte snabbt i storlek och betydelse och snart var det dags för Tennistidningen.

Nu har det gått 40 år och Förbundet står starkare än någonsin. Grattis!

Våra ordföranden under de gångna åren

BENGT AHLBOM
1941—1945

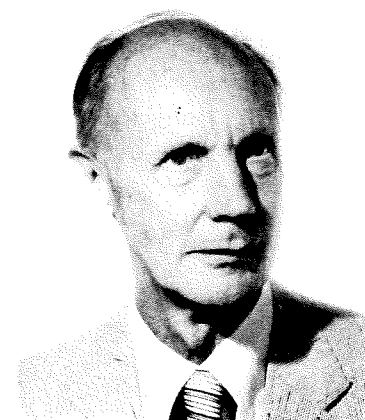

GUSTAV LETTSTRÖM
1945—1950

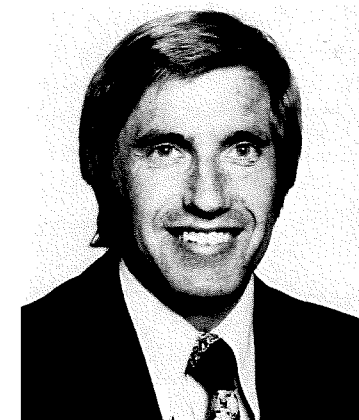
BERTIL PETZÉN 1950—1952, saknas foto.

LENNARTH LINDBERG
1952—1969

GUNNAR SMEDFORS
1969—1975

LARS GRANBERG
1975—1979

Tennisskola

*Av Lennarth Lindberg
ordförande i Stockholms Tennisförbund i 16 år var initiativtagare bl.a. till tennisskolor på distriktsnivå, ett åtagande som var minst sagt krävande i banbristens tider och med ett fåtal utbildade tränare. . . .*

Inom styrelsen hade vi diskuterat att starta tennisutbildning för juniorer upp till 15 år under inomhussäsongen. Det stora problemet var lokalfrågan men efter underhandlingar med Eric Wennerström fick vi ett löfte att disponera Kungliga Hallens 5 banor söndagskvällar mellan 18—21 från och med hösten 1955.

Nästa problem var ekonomin då vi ville göra kurserna så billiga som möjligt. På den tiden kunde specialförbund och föreningar söka anslag för dylik verksamhet, men samma möjlighet fanns inte för specialdistriktsförbunden. Jag stegade därför upp till Torsten Wiklund i RF och lade fram projektet för honom. Han ansåg förslaget intressant men bekräftade att något anslag från RF kunde vi inte få, men om vi sökte anslag för ändamålet från Svenska Tennisförbundet som sedan sökte motsvarande anslag från RF, skulle det säkert gå bra. Jag var beredd på svaret och hade redan skrivit en utförlig ansökan till Svenska Tennisförbundet, som jag hade med mig, och gav Torsten en kopia av densamma. Originalen lämnade jag senare på dagen till dåvarande kassören i SV TF Tore Magnusson (vi var arbetskamrater) och bad honom se till att en ansökan snabbt kom in till RF. Så skedde också, men SV TF hade ökat på beloppet för att få pengar till egen juniorverksamhet. Det var mig veterligt första gången SV TF sökte specialanslag hos RF. Anslaget beviljades, men SV TF fick ett påpekande att merparten skulle gå vidare till oss, och så skedde också. Beloppet var 1.795 kronor ungefär en tredjedel av Förbundets årsbudget.

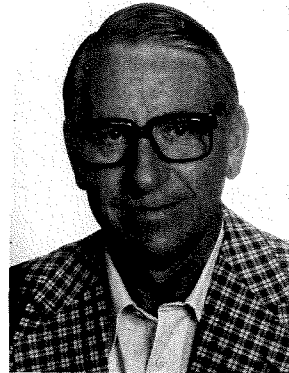
Nu var det bara att sätta igång. Ett antal rackertar inköptes och begagnade bollar tiggdes ihop. I små notiser i dagspressen talade vi om, att intresserade ungdomar var välkomna till Kungliga Tennishallen på söndag kl. 18.00. Vi hade bedömt intresset som stort, men att det skulle bli en sådan anstormning hade vi inte kunnat drömma om. Flera hundra mammor, pappor och barn trängdes kring borden, där vi noterade elevernas namn och adress och successivt sände in dem till banorna där 10 instruktörer tog hand om dem. Någon vänlig själ hade ringt till pressen och rapporterat kalabalik i Kungliga Tennishallen, men när journalisterna kom fram, kunde de visserligen konstatera att trängseln var stor, men att allt förlöpte ganska lugnt. Alla som anmälde sig, kunde vi dock inte då bereda plats. Vi ansåg oss inte kunna klara mer än 12 elever per bana och timme och totalt cirka 180 st i Kungliga Hallen, men vi antecknade alla som var intresserade och lovade att återkomma. På måndagen började jakten på ytterligare banor och vi lyckades hyra gymnastiksalarna i Norra Latin och Södra Latin. Dess utom K1. I dessa lokaler tog vi in 8 elever per bana och timme. Efterföljande år fick vi även disponera gymnastiksalen i Mörby läroverk. Många elever ville ha fortsättningskurser, men det ansåg vi inte vara vår uppgift utan hänvisade dem till storklubbarnas intagningar till sina junioravdelningar. Efter hand började olika föreningar starta egna nybörjarkurser och eleverna i dessa fick då anknytning till en förening, där de kunde fortsätta sitt tennisspelande. Denna utveckling gjorde, att vi efter att ha "brutit isen" kunde lägga ned vår tennisskola, som vi bedrivit i 11 år.

Tillkomsten av plasttälten innebar, att många klubbar fick möjlighet till inomhusverksamhet på egna banor. Bland eleverna i vår tennisskola fanns många, som sedan blivit kända namn i varje fall för de tennisintresserade. Jag nöjer mig med att nämna Ove Bengtsson. Med i första kursen i Kungliga Hallen var Ann Lindgren som — fastän hon fortfarande spelar tennis — dock är mera känd som TV-reporter.

Stockholms Tennisförbunds nuvarande styrelse

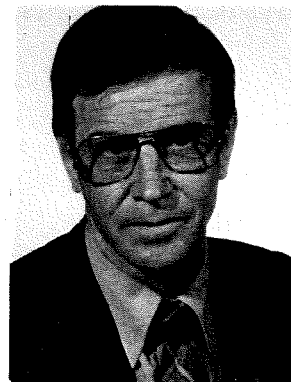
SVEN SWARTING
Ordförande 1979— SALK

TOR LÖVÉN Vice ordf., Hellas
1963—1970 Ordf. i Handicapkom.
1970—1978 Ordf. i Ungdomskom.

ULLA DICKMAN
Sekreterare 1980—, Hässelby TK

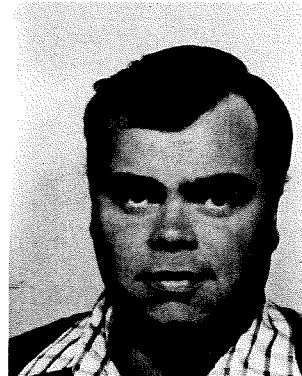
OLLE WIGGE Kassör, Järfälla TK
1973—1974 Sekreterare
1974— Kassör

OLLE BERGSTRÖM
Ordf. i Ungdomskom.
1978—,
Åkersberga TK

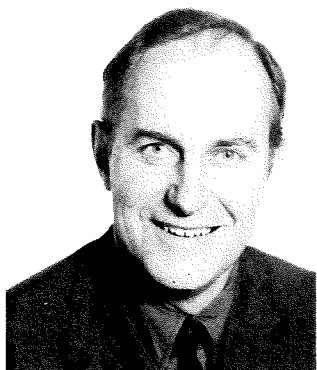
GRETA BJÖRLING
Ordf. i Damkommittén,
SALK
1977—1979 Styrelseledamot
1979— Ordf. i Damkom.

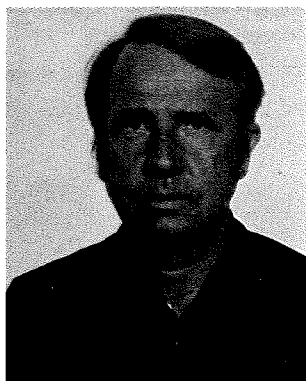
STEPHAN BLOM
Medlem i Ungdomskom.
1978- , SALK

SVEN-GÖRAN HENRICSSON
Medlem i Ungdomskom.
1980— Trollbäckens TK

GUNNAR LITZÉN
Ordf. i Tävlingskommittén,
Ellagårds TK
1975—1978 Styrelseledamot
1978— Ordf. i Tävlingskom.

BO SCHAGERBERG
Ordf. i Utbildningskom.
Järfälla TK
1967—1971 Styrelseledamot
1971— Ordf. i Utbildningskom.

Kanslister:

BRITT MALMGREN
1971—

GUN-BRITT FINNSTRÖM
1976—

Stockholms Tennisförbund under 40 år

Av Tor Lövéén

Stockholms Tennisförbund bildades den 13 maj 1941. En av initiativtagarna Bengt Ahlbom blev dess förste ordförande. Bengt innehade denna post till 1945. Distriktet omfattade till en början 27 klubbar varav cirka hälften sommarklubbar och korporationer. Förbundets utgifter var första året kronor 198:61 (låt vara ett verksamhetsår på drygt 7 månader). Men intäkterna uppgick till kronor 800:— varav kronor 300 var ett verksamhetsbidrag från Svenska Tennisförbundet. Det fanns alltså ett röreslekapital, när Förbundet kastade sig in i en lång rad av aktiviteter de första åren. Vad sägs om denna meny?

DM både inne och ute

Flatentävlingar

Träningskurser i Eriksdalshallen under ledning av den litauiske tränaren Purvenas.

Utbildning av ett 30-tal tennisdomare.

Träningsläger i Hålland (Jämtland) för juniorer.

Allra störst och intressantast produktion av filmen Kungasport — folksport. Mer därom nedan.

Kungasport — Folksport

Det handlar om en propagandafilm om tennis, som produceras i samarbete med AB Kinocentralen, som svarar för inspelning och distribution. Manus, regi och iscensättning faller på Förbundets lott. Vice ordf. Sture Cederroth blir regissör. Det följande visar vad en kunnig och driftig styrelse med ytterst begränsade ekonomiska resurser kunde uträtta.

Filmen avsågs att visas på biografier för allmänheten och klargöra spelets teknik, presentera våra mest kända spelare och visa vilka möjligheter, som kan erbjudas att spela tennis året runt. Racketfattningar, fotställningar och de olika slagen visades i ultrarapid med medverkan av våra dåtida stjärnor bl.a. Kalle Schröder, Nils Rohlsson, Torsten Johansson och Mary Lagerborg. Även mr G medverkade för att göra rätt åt titeln. Tennisspelaren Sven Jerring var speaker. Filmen visades för offentligheten år 1943 som förspel på en av Stockholms ledande biografier. Många filmrecenter framhöll att denna svenska tennisfilm överträffade vad som visats från Amerika. Under 1943—44 beräknas filmen ha setts av 420.000 människor.

Breddsatsning

Filmmakarna var väl medvetna om att filmen skulle skapa efterfrågan som en följd av denna tennispropaganda. Med samma friska aptit kastade man sig över stadens myndigheter med ett förslag att bygga banor i stadens parker. Förbundet ville göra sporten tillgänglig för alla. Ett idéprogram utarbetades under ledning av arkitekten Gustav Lettström. Tolv banor skulle byggas i parkerna. Det var i detalj planlagt var de skulle ligga. Stadens pampar blev entusiastiska. Men på grund av tröghetslagen blev det bara förhandlingar. I tre år i följd stod det i Stockholms Tennisförbunds årsberättelse: "Det av förbundet utarbetade förslaget om ett antal banor i stadens parker har ytterligare undersökts av myndigheterna och kommer att realiseras i samband med omdaning av vissa parker. Förbundet kommer att taga aktiv del i förslaget genomförande". Parallellt med detta projekt jobbade Förbundet med en anläggning på Gärdet med 9 banor i samarbete med "Korpen". Ärendet avancerade så långt, att man var nära kontraktskrivning. Men stadens myndigheter fann i sista stund olika hinder för planens genomförande. Detta gällde även en planerad centercourt för 5.000—10.000 åskådare.

Tennistidningen kommer till

De flesta tennisspelare är säkert okunniga om att *Tennistidningen* är en produkt av Stockholms Tennisförbund. Första numret utkom 1945. Redan 1946 utgavs 6 nummer. Huvudredaktör var då Allan Beer med Göran Tholerus som red. sekr. En kort tid därefter blev Göran Tholerus huvudredaktör för att efterträdas av Lars Tell 1950 (ej att förväxla med namnen i Svenska TF). Tidningen trycktes vid denna tid i 2.000 ex. och såldes i huvudsak till fasta prenumeranter.

Redan 1947 utkom 11 nummer per år. Tidningen blev officiellt organ för Svenska Tennisförbundet. Stockholms Tennisförbund fortsatte utgivningen i egen regi alltjämt med Tell som huvudredaktör t.o.m. årgång 1964, varefter Svenska Tennisförbundet enligt träffad överenskommelse övertog tidningen. Det blev i längden allt svårare att klara det redaktionella och administrativa arbetet på ideell basis.

Tennispropaganda i Stockholms skolor

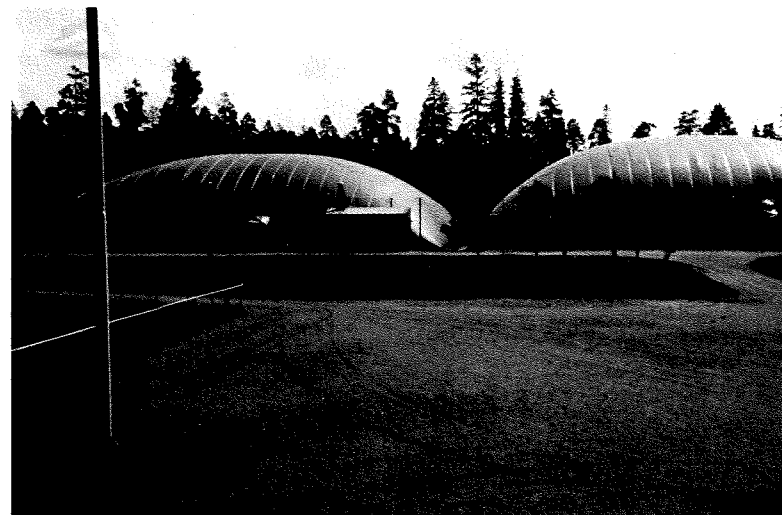
Denna aktivitet är värd ett längre kapitel än det utrymme som här står till förfogande. Förbundet initierade och verkställde en tennispropaganda i stadens skolor i samarbete med Idrottsförvaltningen och skolornas gymnastiklärare. År 1946 deltog cirka 1.000 skolelever i kurser och föredrag i alla tillgängliga lokaler, i gymnastiksal, på tennisbanor under ledning av ett antal klubbar. Propagandaveckan avslutades med filmförevisning på två biografier. Man hade ju en egen film att ta till. Under 5 år orkade man hålla i gång en sådan propaganda — verksamhet, som dock alltefter fick en ändrad form. Toppåret var 1948, då 4.000 elever lär ha deltagit i tennispropagandan. Under 50-talet började instruktionskurser av varaktig karaktär. Den bedrevs i några skolor och tennisanläggningar men alltjämt i Förbundets regi.

Nya hallar

Vi har valt åren 1969 och 1979 som en statistisk jämförelse för tennisens utveckling. Tennisens stora boom inträffade i och med tillkomsten av plasthallarna. Redan i början av 60-talet uppfördes den första plasthallen i landet i Upplands-Väsby.

År 1965 överlämnade Stockholms Tennisförbund till Stockholms Idrottsförvaltning ett förslag till byggande av tennisbanor i olika delar av staden. Samtliga banor föreslogs att bli försedda med plasthallar. Vårt program blev beslutat och verkställdes med början 1966. Det blev Stockholms Tennisförbunds ordförande Lennart Lindberg förunnat att avsluta sitt 16-åriga ordförandeskap med en "egen" tennisanläggning på 4 banor i Kärrtorp. Dessa banor, som fortfarande arrenderas av Stockholms Tennisförbund, ägs av kommunen. De fick en avgörande betydelse för Förbundets tävlings- och instruktionsverksamhet. Samtidigt eller något senare byggdes nya anläggningar i grannkommunerna. Ett 100-tal nya plasthallförsedda banor tillkom under dessa år från 1966 till 1975 och därtill många banor för utesäsongsbruk. Nya klubbar startades, juniorverksamheten sköt fart, utbildning av ledare, tränare och domare blev intensiv och antalet tennisutövare i klubbarna fördubblades under en 10-årsperiod.

Tid	Klubbar	Medlemmar	Delt. i JDM	Budget
1969	98	10.900	138	Kr. 175.000
1979	130	ca. 20.000	500	Kr. 750.000

Kärrtorps tennisanläggning på Kärrtorps idrottsplats. Fyra banor i två dubbelhallar.

Birger Pettersson — Stockholms tennisförbunds tillsyningsman i Kärrtorp — framför omklädningsbyggnad med expeditjonsrum.

Utlandskontakter

Under årens lopp har Stockholm haft tämligen regelbundet utbyte med Hamburg. Detta skall vi titta litet närmare på i det följande. Innan vi går in på detta kapitel bör vi nämna några ord om övriga utlandsarrangemang. Huvudsakligen under 70-talet, när Stockholms juniorstandard var hög, sökte vi oss till tävlingar utomlands. Under 3 år i följd med början 1974 hade vi en juniortrupp i Torquay på Englands sydkust som deltagande i en turnering. Troligen var det första gången denna del av England hade juniorbesök från Sverige. Arrangörerna visste naturligtvis ingenting om vår spelstyrka, men hade av artighetsskäl seedat några. Förutom engelska ungdomar deltog enstaka egyptier och någon sydafrikan. Tävlningen hade lokal karaktär och täckte i stort sett området i sydväst. Vi har observerat att åtminstone 2 av de engelska flickorna senare har nått landslagsklass. Det var tillåtet att spela i egen åldersklass och närmast äldre klass i både singel, dubbel och mixed. Många av de våra deltog i 6 klasser. Undertecknad, som var med som ledare första året erinrar sig, att några av de våra nådde semifinal i så gott som samtliga klasser med den påföljd, att de måste lämna wo i ett par klasser. Det var inte möjligt att spela 6 matcher samma dag. T. ex. Per Engervall och Helene Brywe höll på att gå ned för räkning.

I de engelska tidningarna kunde vi läsa: "Sweden has stolen the performance at Torquay". Jag tror att vi vann 6 klasser av 12.

Även i Uhlenhorstturneringen i Hamburg har vi haft stora framgångar. Det handlar här om en lagtävling med mycket internationellt inslag. Juniorlag från Stockholm har vunnit tävlingen både på flick- och pojksidan.

Två gånger har vi tävlat mot Lombardiet i Italien med juniorlag. Båda gångerna har vi vunnit förkrossande segrar. Första gången 1976 i Magenta med 21—9. Årsskiftet 1977—78 kunde vi välkomna Lombardiets juniorer till en returmatch i Kungl. Tennishallen. Även denna gång blev det storseger för Stockholm. Nu med 22—8. Båda lagen innehöll landslags-spelare.

Men nu åter till mötena mellan Stockholm och Hamburg. Tennisstadionklubben besökte Hamburg 1951 och fick en förfrågan, om en juniormatch kunde ordnas mellan de två städerna (distriktsförbunden) Nils Rohlsson förde frågan till Förbundets styrelse, som beslöt att nappa på denna inbjudan.

I juli 1951 spelades således den första av en serie juniormatcher mot Hamburg i Stockholm, varvid Hamburg vann med 6—5. År 1954 var det dags för Stockholm att resa till Hamburg. Den gången vann Hamburg med 8—3. Under samma resa mötte Stockholm Niedersachsen och förlorade med 7—2.

Året därpå i Båstad blev det hemmaseger med 6—3. Mest kända juniorer i Stockholmslaget, Thomas Hallberg och Christer Holm.

År 1956 möttes distrikten på nytt i Hamburg och då vann Stockholm med 7—5 med bl.a. Thomas Hallberg, Christer Holm och Jan Josefsson i laget. År 1959 togs förbindelserna upp på nytt. Matchen spelades i den nya B-hallen. Stockholm vann med 11—1. Blivande stjärnor deltog i Stockholms lag: Ulla Sandulf, Eva Lundqvist, Lars Ölander.

I samband med Rot-Weiss turneringen 1961 i Berlin besökte Stockholms lag Hamburg för den traditionella matchen. Seger för Stockholm med 8—4. Bland Stockholms deltagare märktes: Eva Lundqvist, Ulla Sandulf, Ove Bengtsson, Bo Holmström och Hans Nerell.

Därefter uppstod ett långt uppehåll. På initiativ av Stockholm via Tyska Tennisförbundet förklarade sig Hamburg/Schleswig-Holstein intresserade av utbyte med Stockholm. Med 12 spelare i laget reste Stockholms lag till Hamburg i okt. 1973 och vann med 20—9. I Stockholms lag deltog då som 13 resp. 12-åringar Helene Brywe och Lena Sandin i 14-årsklassen.

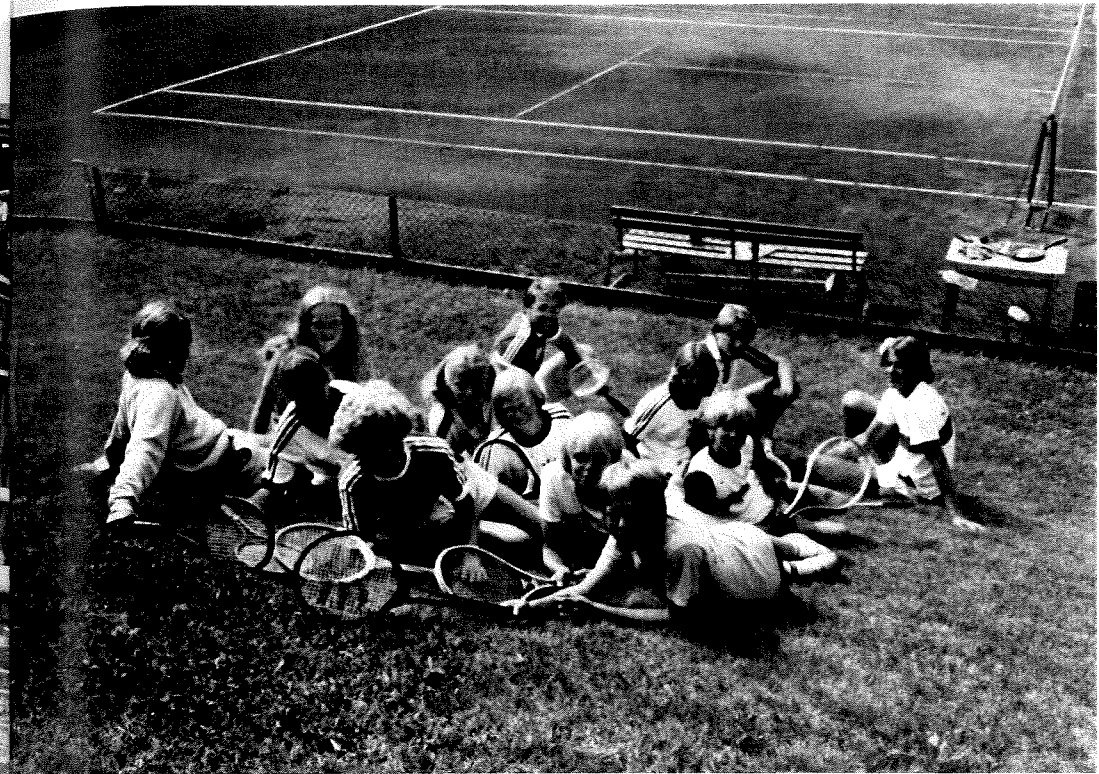
Returmötet i Stockholm 1974 vanns av Stockholm med 25—5. År 1976 upphörde utbytet sedan Stockholm i Hamburg vunnit med 29—1.

NICKLAS KULTI, MAGNUS COSMO, KENNETH JOHANSSON, TOMMY STRANDLUND LEDARE, MARIA STRANDLUND, MY NILSSON,

Stockholms trupp i 1981:års Kalle Anka Cup. Bilden är tagen vid Sverige-finalerna i Båstad. Spelarna är iförda den nya förbundsjackan.

Kalle Anka Cup är den mest betydelsefulla satsningen för svensk ungdomstennis. Under de 12 åren sedan starten har Stockholms distrikt nått stora framgångar. Men aktiviteten och spelskickligheten ökar för varje år ute i landet. Det är inte längre givet att Stockholm skall dominera.

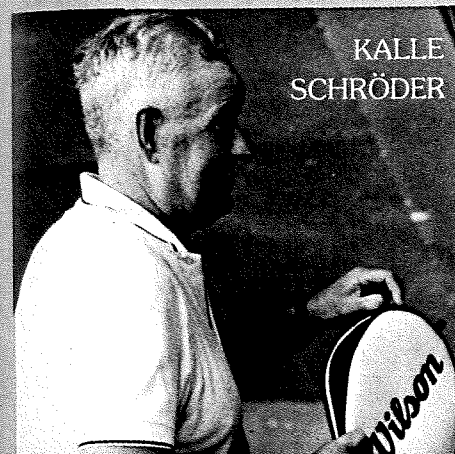
Varje sommar ordnar Stockholms Tennisförbund träningsläger för juniorer. Som regel två läger för respektive 15–16 och 13–14-åringar.

Bilden är tagen i samband med den yngre gruppens träningsläger i sommar vid Kungliga Hallen. Tränare: Urban Nordqvist.

Mest betydande spelare genom åren

Stockholms distrikt, som omfattar hela Storstockholm har föstrat många av våra tennisstjärnor. Vi nämner dem som huvudsakligen fått sin tennisuppfostran i någon av distriktets klubbar med början från 40-talet. Det fanns på den tiden tre dominerande klubbar: KLTK, SALK, TSK. Så gott som alla våra storspelare har sina rötter i någon av dessa eller har kommit dit som lovande ämnen. Från 40-talet minns vi främst Nils Rohlsson, Torsten Johansson, Mary Lagerborg.

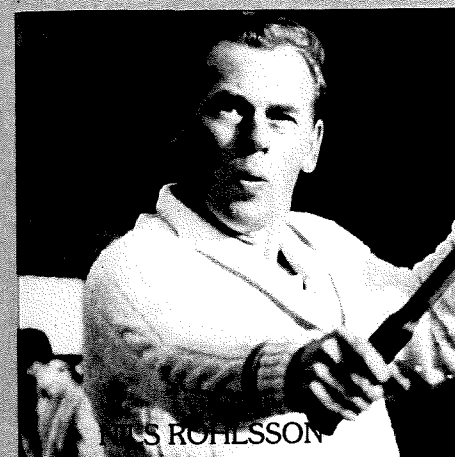
Till 50-talet måste räknas Åke Eliesson, Percy Rosberg, Staffan Stockenberg, Lennart Bergelin, Ulf Schmidt och Gudrun Rosin. Kungliga klubben hade en glansperiod. Vid sidan av Ulf Schmidt hade en viss Janne Lundqvist börjat sticka upp. Dessa två tillsammans med Sven Davidsson (som vi inte räknar som stockholmsprodukt) var ju storinternationella stjärnor. Till Kungligas garde räknar vi Christer Holm, Bo Holmström, Hans Nerell, Lars Öhlander, Eva Lundqvist m.fl. SALK fick fram Kerstin Andén, Martin Carlstein och Ulla Sandulf. Ove Bengtsson var redan i högsta grad etablerad storspelare under 60-talet, men får ändå räknas till 70-talet. Björn Borg måste räknas till vårt distrikt även om han kom som 11 åring från Södertälje. Så har vi Rolf Norberg, Leif Johansson, Marie Wikstedt och Isabelle Larsson. Om åttiotalet vet vi ännu ej så mycket. Lena Sandin har mycket gjort, ännu bara 20 år.

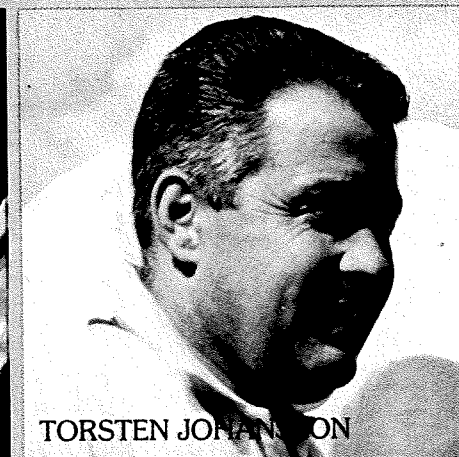
KALLE
SCHRÖDER

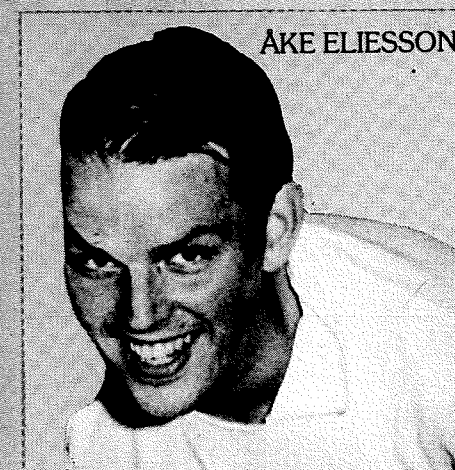
MARY LAGERBORG

NILS ROHLSSON

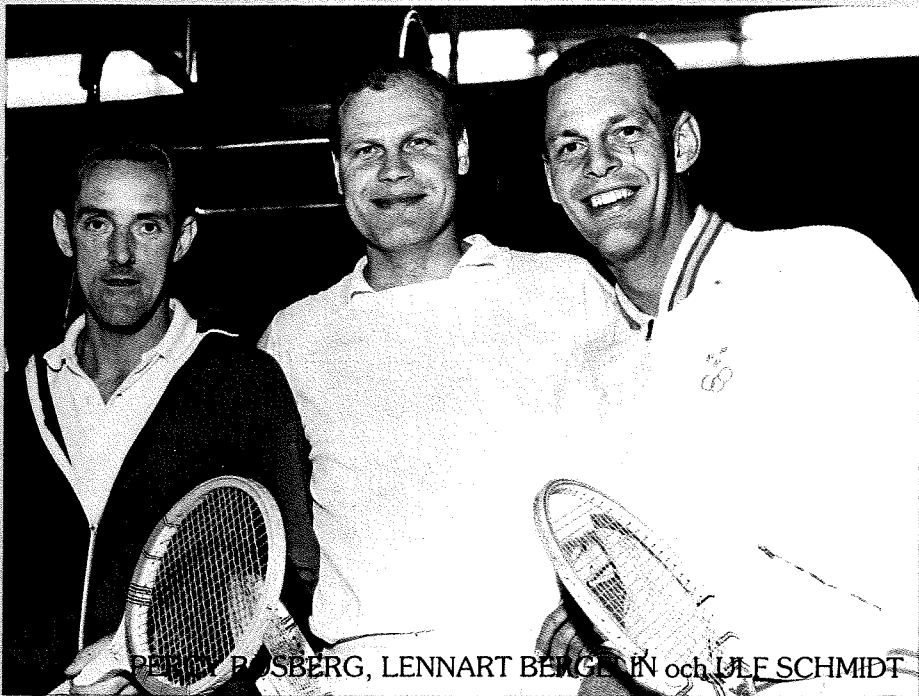
TORSTEN JOHANSSON

ÅKE ELIESSON

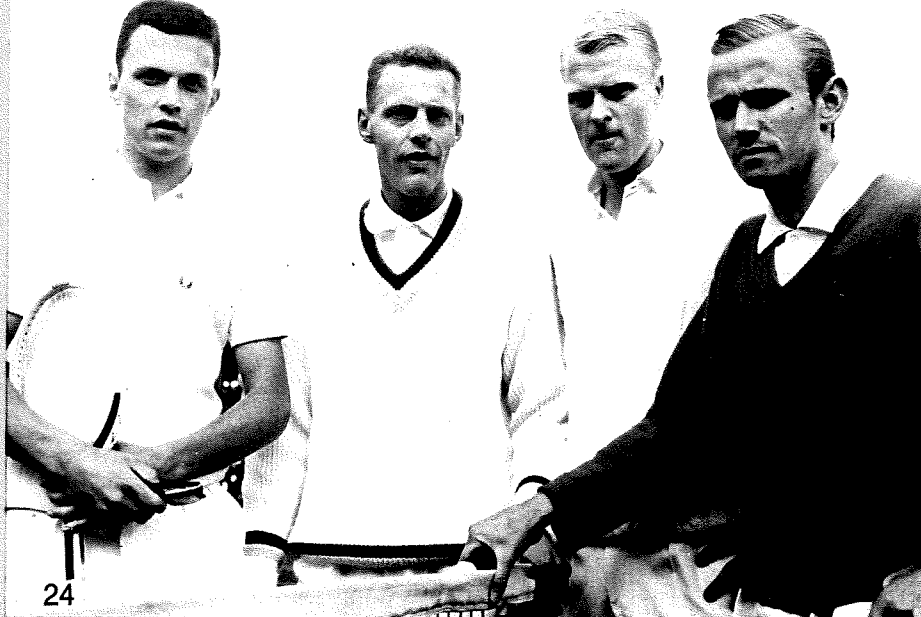

GUDRUN
ROSIN

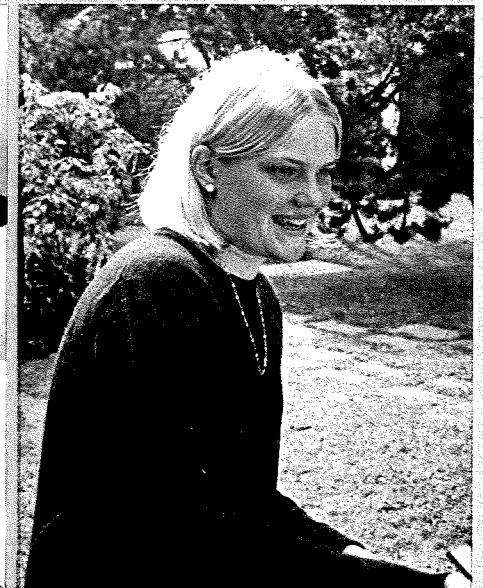

PER-ÅKE ROSBERG, LENNART BENGTSSON och ULF SCHMIDT

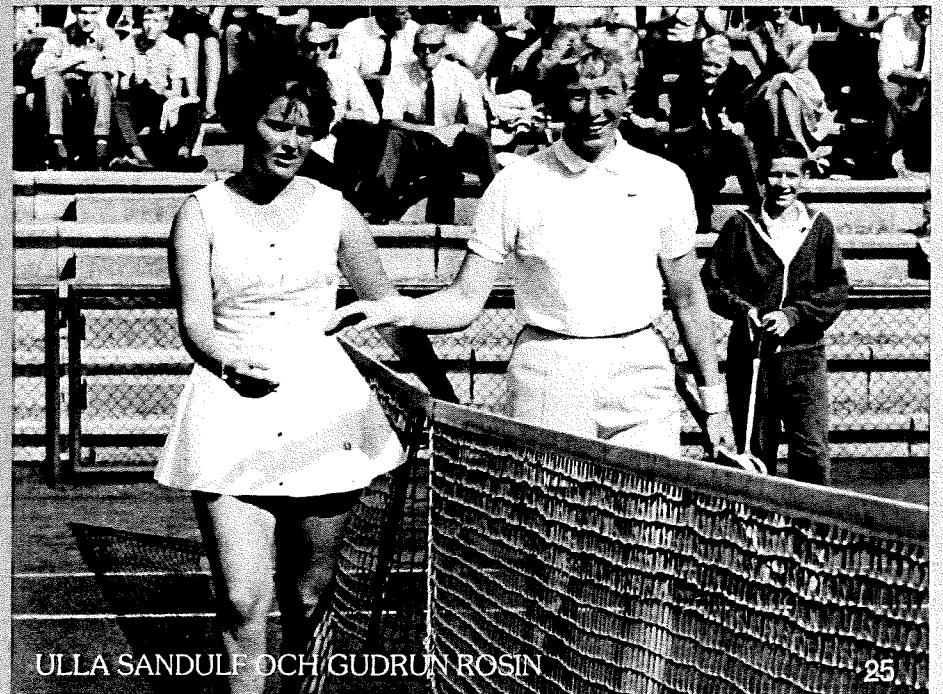
BO HOLMSTRÖM, ULF SCHMIDT, JANNE LUNDQVIST och
JAN JOSEFSSON

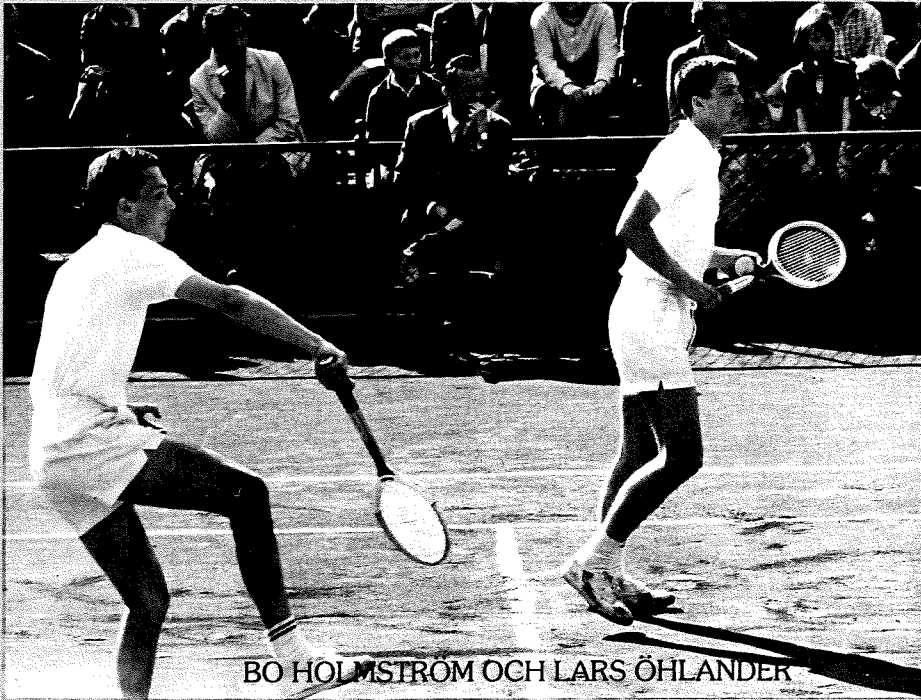
BO HOLMSTRÖM, tillsammans
med pappa GUNNAR

KERSTIN ANDÉN

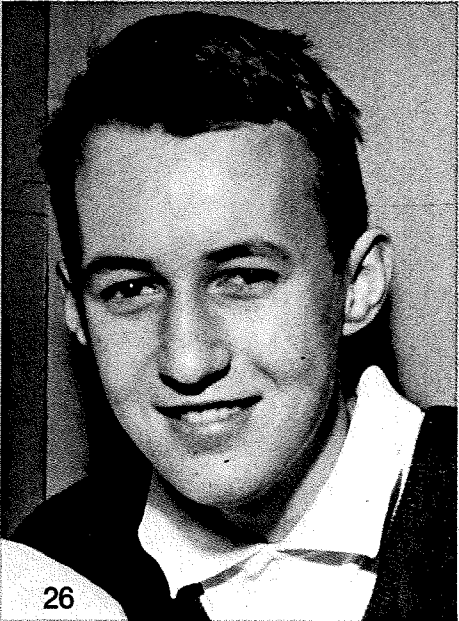

ULLA SANDULF OCH GUDRUN ROSIN

BO HOLMSTRÖM OCH LARS ÖHLANDER

HANS NERELL

MARTIN CARLSTEIN

LEIF JOHANSSON

EVA LUNDQVIST

OVE BENGTSSON OCH
BIRGER FOLKE

28

ROLF NORBERG

MARIE WIKSTEDT

ISABELLE LARSSON OCH
PÄRN BÖRG

LENA SANDIN

29

Samarbete över distriktsgränserna

Vid Svenska Tennisförbundets årsmöte 1981 beslutades att antaga förslaget till Regionalt samarbete. I den nya regionsindelningen tillhör Stockholms distrikt region 4 tillsammans med Gotland, Sörmland och Uppland. Det finns totalt 6 regioner. Distrikten i region 4 enades om att föreslå Tor Lövén, vice ordförande i Stockholms Tennisförbund, som koordinator i regionsamarbetet. Följande aktiviteter är tills vidare beslutade

1. *Regionsträning* kommer att fortsätta. Lovande flickor och pojkar 13—14 år kallas till veckoslutsläger växelvis i regionens distrikt. Dessa utgör stommen i DC-skolor i Båstad som avslutning på träningsperioden. Som regionstränare fungerar Krister Hjerpe från Norrtälje.
2. *Träningutbyte* för flickor 11—14 år.
De bästa flickorna, som regel de som är för unga för regionsträningen eller inte får plats där, träningspelar växelvis i Stockholm, Sörmland och Uppland.
3. *Gemensamma utbildningskurser* inom regionen
Utbildningsledarna i regionen har beslutat att samordna vissa kurser från och med hösten 1981. Mycket är att vinna.
Effektivare kurser
Mindre administrativt arbete
Ett rikt kursutbud
I det planerade samarbetet ingår blockkurser, tävlingsledarkurser och vissa specialkurser.
4. *Tävlingsutbyte* för damer och i samband därmed överläggningar och gemytlig samvaro.

Problem

Som vi nämnt har tennissporten breddats. Vi har fått många nya anläggningar med kommunernas stöd. Tennisen har blivit åtkomlig för alla. Mot slutet av 70-talet med starkt ökande oljekostnader, ställdes vi inför en ny situation då man befarade, att

tennisplasthallar skulle förbjudas. Det blev inte så. Framsynta plasthallsägare har gjort klokt i att isolera hallarna. Men kostnaderna har stigit avsevärt. Att spela tennis har blivit mycket dyrare, och priserna kommer säkert att fortsätta att stiga.

Hur mycket är folk beredda att betala? Är vi på väg mot köparens marknad? Efterfrågeutvecklingen från tidigt 70-tal har planat ut. Vi märker en viss stagnation om än på hög nivå. Vad vi bestämt vet är, att tennisen liksom andra sporter kommer att få ett minskat ekonomiskt stöd från kommuner, landsting och stat. Vi är på väg in i ett kärvt åttital.

Målsättning

Stockholms Tennisförbund hoppas kunna bygga den planerade egna hallen tillsammans med Stockholms Badmintonförbund. Det vore värdefullt att kunna samla tävlingar och utbildning till en central plats. Även många av distriktets klubbar förbereder hallbyggen delvis för att ersätta plasthallarna. Ett visst nettotillskott av banor är att räkna med. Många människor kommer att välja tennis för motion och förströelse. Det blir plats för flera motionärer och flera ungdomar som satsar på tävlingsspel.

Genom flexitid på arbetsplatserna och företagens ökande förståelse för friskvård kan troligen dagtiderna i hallarna bättre utnyttjas. Företagarna kommer mer och mer att subventionera kostnaderna för de anställdas motion.

Tennisen kommer att behöva en aktivare marknadsföring. Detta gäller såväl Förbund som klubbar. Klubbar som varit vana vid att sitta och vänta på att ungdomar skall strömma till i riklig skara, måste mer och mer ägna sig åt uppsökande verksamhet i skolorna. De måste aktivt gå in i skolorna och därigenom fylla sina kadror i konkurrens med andra idrotter.

Utbildningen kommer att intensifieras. Vi behöver ännu bättre utbildade ledare och tränare. Kvalitet blir ett kännetecken både vad som gäller spelmiljö, tränare och ledare.

Tor Lövé

Riktigt strängad

Din racket bör du se över med jämna mellanrum. Det kan bero på den om du ska vinna eller förlora.

Dina försäkringar måste du också se över då och då – det ger säkerhet. Låt oss stränga ditt försäkringskydd så att det passar just dina förhållanden.

 SKANDIA

IDROTTSRESOR

Nu mera reser förbund och klubbar med flyg inte bara till stora tävlingar. Utbytesmatcher och träningsläger utomlands har börjat få en allt större betydelse då det gäller att nå bättre idrottsresultat och samtidigt öka intresset bland medlemmar och supporters.

För att kunna ge ytterligare service till idrotts-Sverige har SAS bildat en idrottssektion. I samarbete med resebyråer kommer den att vara klubbar och förbund behjälpliga med reseupplägg och arrangemang t ex kontakt med klubbar och förbund i andra länder.

Kanske Din klubb har haft funderingar på en resa. Även om planerna ännu är mycket lösa, kan en diskussion vara värdefull och kanske bidra till en mer konkret utformning.

SAS

Kontakta oss på telefon 08-780 17 33!